

sool on kohe tarvitaw, aga segatud soola peawad inimesed enne puhastama.

Kui lugeja pahaks ei pane, lisan weel natuke soola kala soola sõrwa, ja räggin eeringi püüdmisest, kuida seda iga suwel Hollandi, Norra ja Inglismaa randades toimetakse.

Põhjapool Jää meres sigineb ilmotfata paljo eeringid, kuhu neid Looja tarkus mitme muu suuremate kalasugudelle toiduks näikse olema loonud. Ühel seatud aeal iga aasta lähawad eeringid oma päris kodunt wälja teiste meredesse rändama, wõtwad teekäiki lõunepoole ja tulewad Inglis ja Hollandi maa randa. Seda ei ole weel targemate meeste mõistus põhjani jõudnud äraseletada, mispärast eeringid rändama lähawad. Mõningad arwawad nende rändamise se läbi sündima, et walas ja muud suured kalad neid tagasihutawad, ja eeringid häda paktusel waenlaste eest pakko põgenewad. Teised arwawad jälle, et üleliigne sigidus neid sunnib teekonda wõera meredelle ettewõtma, mis läbi nemad, kui sugu põhjamere jää all wäga paksuks lähäb, perelaid parwesi, otsekui mesilased peretheites, wälja läkitawad aset otsima, et järel jäänud hulgaile rohkem ujumise maad ja toidu wara jääks. Wõib olla, et nimetud teelekihutajate sõrwa weel üks iselik loomuse sund tuleb, mis neid omal aial kodunt wälja ajab ja teed neile ettejuhatab, kuhu nad peawad minema. Näandamisel näikse neid niisugusi kohtasi otsima, kus sugu sigidus ja pöegade kaswamine kõigemõnusamast edasi

lähäb. Jah, wõib olla, et selle wiimise toimetamise pärast suurem eeringite parw wara aasta hakatusel põhjamerelt teele rutab. Sest juba paasto kuul jõuab üks parwe sõrw Islandi saarele: se on rändama eeringi pere õhtopoolne sõrw. Nimetud aeal on neid nii rohkesti Islandi saare ümber, et kühwlitega hunniko kaupa laenetest wõib wälja wisata. Hommikopoolne sõrw langeb isa kaugemalle põhjamerde. Üks osa pöörab Lapumaa ranna poole, põhja wasta, sealt Norramna randa mööda Lääne merde, teine osa tuleb Jütlandi saare kaudu Lääne merde, ja lähäb kui siit läbi jõudnud, jälle põhjamerde tagasi. Kõige tugewam hommikopoolse sõrwa osa kaänab õhtu wasta ja lähäb otsekohi Arkadi saartele, kus Hollandi rahwas juba ees ootamas. Jaaniluu hakatusel on kõik sealane meri eeringitega täidetud, ja püütakse neid rohkesti. Selle peale kaänawad nemad teed Inglismaa ranna poole, kus oma kuduga kõik merelaid ja jõesuud täidawad. Pärast seda, kui nad Inglismaalt lahkunud, lähwad nemad targemate arwates jälle oma koo, Jäämerde tagasi. Sest iljemine ei sa inimesed mite üht ainukest eeringit enam silma, ja ükski ei tea, kuhu nad äkitselt ära kadusid.

Selle kala sugu siginemine on tõeste imelikuks arwata, kui nende määrato hulga peale mõtleme, mis iga aasta rändama lähäb, arwamata need, mis ehk weel koo jääwad. Üks ainukene marjakandja, emane eering, kannab omas marjas kõigewähämalt kümme tuhat teisi eeringid, mis nad Inglis ranna ümber